

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลปีสถาปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาว์นอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

พระคริสตเจ้าผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพ

ประทับอยู่ในพิธีศีลมหาสนิท

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระคริสตเจ้าประทับท่ามกลาง

ประชากรใหม่ในพิธีบูชาขอบพระคุณ

ท่าทีคริสตชน: พร้อมที่จะระลึกและจดจำพระองค์ได้เสมอ

การดำเนินชีวิต : แบ่งปันความจริงแห่งชีวิตและองค์พระผู้เป็นเจ้าใน
ศีลมหาสนิท

บทนำ

วันนี้ของเราและทุกครั้งที่เรา่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เป็นเหมือนกับในประสบการณ์ของศิษย์สองคนที่เอ็มมาอูส พระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพ ทรงมาหา ขณะที่กำลังเป็นทุกข์ใจแทบสิ้นหวังกับชีวิตที่ไม่เคยเป็นไปได้ในทางที่เราต้องการ ตัดสินใจทิ้งเยรูซาเล็ม และกลับไปเอ็มมาอูสด้วยความท้อแท้ ในความทุกข์นั้น พระเยซูเจ้าเสด็จมาและเดินไปกับพวกเขา ระหว่างทางทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้พวกเขาฟัง เมื่อตกค่ำ ขณะที่กำลังจะถึงเอ็มมาอูส พวกเขาได้เชิญพระองค์ให้อยู่กับพวกเขา เพราะ “ใกล้ค่ำ” และเมื่อนั่งร่วมโต๊ะรับประทานอาหารและพระเยซูเจ้า “ทรงหยิบปังขอบพระคุณ บิและส่งให้พวกเขา ” พวกเขาจึงจำพระองค์ได้

พิธีบูชาขอบพระคุณวันนี้ เราจึงมีประสบการณ์เดียวกันที่จะ ได้ฟังพระวาจาและอยู่ร่วมในพิธีหักปังที่พระองค์เองทรงประกอบพิธี โดยผ่านทางพระสงฆ์ ดังนั้น คริสตชนจึงควรรับศีลมหาสนิทเพื่อจะเข้าใจพระองค์และนำพระองค์มาสู่ชีวิตเรา

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	กจ 2:14ก, 22-33	คำยืนยันของเปโตร “เป็นไปได้ที่ความตายจะมีอำนาจเหนือพระองค์”
เพลงสดุดี	สดด 15	โปรดสำแดงหนทางชีวิตแก่เราเถิด
บทอ่านที่ 2	1 ปต 1:17-21	พวกท่านได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระแล้วด้วยพระโลหิตศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสตเจ้า
พระวรสาร	ลก 24:13-35	พวกเขาจำพระองค์ได้ในการหักปัง

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าประจักษ์มาและประทับอยู่ในการบัง

สำหรับสาวกสองคนที่ตัดสินใจทิ้งเยรูซาเล็ม ศูนย์กลางทางศาสนา เพื่อไปเอ็มมาอูส สิ่งที่เกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้าได้ทำให้พวกเขาเฝ้าพระเยซูเจ้าผู้เสด็จกลับเป็นขึ้นมาแล้วไม่เห็น จิตใจของพวกเขาเป็นทุกข์และสิ้นหวัง สำหรับเราก็คงเช่นเดียวกัน ความทุกข์ใจที่เกิดขึ้นในชีวิตทำให้เรามองไม่เห็นวามพระองค์มาเดินอยู่เคียงข้าง แม้เมื่อพระวาจาอาจทำให้ใจของเราลุ่มร้อนและสงสัยว่า ใครกันที่พูดกับเราได้แบบนั้น แต่หากไม่ถึงเวลาค่าและไม่ได้นั่งร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับพระองค์ เราก็คงจำพระองค์ไม่ได้

“ค่าแล้ว อยู่กับเราเถิด ” คำคืนของชีวิตที่มีคัมภีร์เพราะขาดพระองค์ ขาดแสงสว่างที่จะส่องทางเดิน การเดินต่อไปก็ไม่มีประโยชน์ แต่ทันทีที่พระเยซูเจ้า “ทรงหยิบปัง ขอบพระคุณ บิออกและส่งให้ ” เราก็จำได้เพราะนี่คือสิ่งที่ทรงทำก่อนจะสิ้นพระชนม์ และตรัสย้ำสองครั้งว่า “จงทำดังนี้เพื่อระลึกถึงเรา ” วันนี้และทุกครั้งที่เราชุมนุมกันเพื่อร่วมพิธีขอบพระคุณ เราก็คงเป็นเหมือนกับศิษย์สองคนที่เอ็มมาอูส พระเยซูเจ้าทรงเล็งใจเราด้วยพระวาจา และด้วยพระกายพระโลหิตของพระองค์เอง ทันทีที่จำพระองค์ได้ พวกเขาและเราก็คงเช่นเดียวกัน ต่างรู้สึกถึงความจำเป็นต้องกลับไปในความเป็นจริงของชีวิต และประกาศความยินดีที่เราประสบเพื่อให้ศิษย์คนอื่นได้ร่วมยินดีและมีความหวังอีกครั้งหนึ่ง เหมือนเปโตรในวันนี้ ซึ่งเมื่อได้รับพระจิตเจ้า จึงยืนยันและประกาศหนักแน่นต่อหน้าทุกคนว่า พระเยซูเจ้ากลับคืนพระชนมชีพแล้วและเรียกร้องให้ดำเนินชีวิตสมกับที่ได้รับการไถ่ด้วยพระโลหิตของพระคริสตเจ้า

1.2 การไถ่กู้ของพระเยซูเจ้า เป็นความยินดีและความหวัง ในภารกิจ

การเป็นพยาน

ทุกครั้งที่พวกเขาได้พบพระเยซูเจ้าหลังจากที่พระองค์เสด็จกลับเป็นขึ้นมา พวกเขาจะมีความยินดีและความหวัง แต่พวกเขาไม่เคยสามารถเก็บความรู้สึกนั้นไว้ในใจแต่คนเดียว ศิษย์สองคนที่เฝ้ามาอุสรู้สึกว่าจะต้องกลับไปเยรูซาเล็มทันทีแม้ว่ามันจะมีคแล้ว เพราะสำหรับพวกเขา ชีวิตไม่ได้มีคเหมือนกลางคืนอีกต่อไป มันสว่างไสวแล้วเพราะมีพระเยซูเจ้าประทับอยู่ด้วย ไม่ก่อก่อนหน้านั้นเมื่อยังรู้สึกว่าจะไม่มีพระเยซูเจ้าอยู่ด้วย ทุกอย่างดูมืดมิด น่ากลัว แต่ทันทีที่พบพระองค์ ทันทีที่จำพระองค์ได้ พวกเขาไม่กลัวสิ่งใดอีกต่อไป

ไม่เพียงแต่เท่านั้น พวกเขาไม่สามารถเก็บความหวังนั้นไว้ในใจได้ รู้สึกเหมือนถูกบังคับให้เป็นพยานแก่ผู้อื่น ในบางครั้ง พวกเขาก็เป็นพยานด้วยคำพูดที่ประกาศความหวังและความจริงเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า เพื่อนำคนอื่นให้เข้าไปมีประสบการณ์กับพระองค์ด้วยตนเอง เหมือนกับศิษย์สิบเอ็ดคนที่เยรูซาเล็มและศิษย์คนอื่น ซึ่งในตอนแรกได้ฟังศิษย์สองคนพูดถึงพระเยซูเจ้า จนพวกเขาได้พบพระองค์ด้วยตนเอง ในอีกบางครั้ง พวกเขาเองได้เรียกร้องให้ศิษย์เป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าและความหวังที่มีอยู่ในพระองค์ ด้วยการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับการได้รับการไถ่กู้ด้วยพระโลหิตของพระองค์ “จงประพาศตัวด้วยความยำเกรงพระเป็นเจ้า”

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองในวันนี้จึงน่าจะให้ความสำคัญกับการประทับอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในพระวาจาและการหักปังการจัดบรรยากาศควรสื่อสารออกมาด้วยรูปภาพหรือสรวัด รวมทั้งการจัดเตรียม ขนมปัง (แผ่นปัง) ซึ่งจะนำเข้ามาสู่พิธีหักปังให้ได้สื่อความหมายอย่างแท้จริง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- เพลงเริ่มพิธีอาจมีบทนำซึ่งสร้างบรรยากาศเหมือนกับที่เกิดขึ้นกับศิษย์สองคนแห่งเอ็มมาอุส และประสบการณ์ที่พวกเขาพบกับพระเยซูเจ้าขณะสนทนากับพระองค์ในภาคพระวาจาและนั่งร่วมโต๊ะกับพระองค์ในพิธีบิปปิง
- พิธีเริ่มของวันนี้ จึงอาจเน้นที่การสำรวจความไม่เข้าใจ การขาดความเชื่อ ความไว้วางใจและความรัก
- บทภาวนาของประชาชนมีมิตความเชื่อ , พระคุณของการระลึกได้ จดจำได้

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำบทอ่าน ควรเสนอภาพรวมของพระวาจา ซึ่งรื้อฟื้นเหตุการณ์ของพระธรรมล้ำลึกปีสกาและพันธะของการดำเนินชีวิตจากคำสอนของเปโตร กับประสบการณ์ของศิษย์ที่เอ็มมาอุสโดยเสนอให้ที่ชุมนุมคิดว่า ตัวเองเป็นเหมือนกับศิษย์สองคนนั้น และลองรับฟังพระวาจาว่า จะมีผลทำให้ใจลุ่มร้อนขึ้นบ้างหรือไม่
- บทพระวรสาร ควรอ่านเหมือน “การสนทนา” ระหว่างพระเยซูเจ้ากับเราระหว่างการเดินทางไป “เอ็มมาอุส”
- บทเทศน์เน้นเรื่องการเห็น-ความเชื่อ และความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า
- บทภาวนาของมวลชนเน้นสวดให้ผู้ที่มีความเชื่อ หรือความเชื่ออ่อนแอ, สถานการณ์ในวัด และในบ้านเมือง , และสวดให้กับครอบครัวของทุกคนที่มาร่วมพิธี

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- การเสกศีล พระสงฆ์พึงคิดเสมอว่า ตนเองเป็นตัวแทนของพระเยซูเจ้าขณะทำเหมือนกับที่พระเยซูเจ้า ทรงกระทำ
- การประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ “พระคริสตเจ้าทรงสิ้นพระชนม์ พระคริสตเจ้าทรงกลับคืนชีพ ..” ใช้การร้องเพลง

- การรับศีลควรจัดหรือฟื้นฟูประสบการณ์ของศิษย์ผู้ได้ร่วมรับประทานอาหารกับพระองค์ ในเอกภาพและความ เป็นหนึ่งและการคืนดีกัน กับภารกิจของการดำเนินชีวิต ให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ได้รับการ ใต้ด้วยพระโลหิต ของพระเยซูเจ้า
- การรับศีลเปิดโอกาสให้สัตบุรุษรับศีล ทั้งพระกายและพระโลหิต เน้นศีลมหาสนิท ก็คือพระเยซูเจ้าเอง ขอให้ทุกคนมารับการ ขอบคุณพระองค์สำหรับความเชื่อ ปัจจุบันของแต่ละบุคคลและของหมู่คณะ (วัด)

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าคือพระผู้ไถ่กู้ที่พระบิดาทรงสัญญาไว้ และประทับอยู่ในพิธีศีลมหาสนิทท่ามกลางเรา ให้เราภาวนาวิงวอนขอพระพรจากพระบิดา สำหรับมนุษย์ทุกคน ด้วยความสุภาพและวางใจ

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชชายหญิง และผู้แพร่ธรรมทั้งหลาย จะได้รับผลกำลังจากพระจิตเจ้าที่จะปฏิบัติภารกิจท่ามกลางมวลสัตบุรุษ ในการเป็นพยานยืนยันถึงพระองค์ และในการนำมวลมนุษย์ไปสู่ความรอดพ้น ด้วยใจยินดีและสันติสุข **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสถิต ณ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้งหลาย **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อพระศาสนจักรในประเทศไทยจะได้รับพระพรจากพระองค์ ให้ดำเนินกิจการต่างๆ สำเร็จลุล่วงไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า **ให้เราภาวนา**

- 4) เพื่อบรรดาผู้นำของชาติทั้งหลาย จะได้ทำงานเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติเสมอ และเคารพต่อความยุติธรรมและเสรีภาพด้านศาสนาของทุกคนด้วย
ให้เราภาวนา
- 5) เพื่อผู้ที่ห่างเหินไปไกลจากพระองค์ จะได้ลิ้มรสพระคุณแห่งการให้อภัยจากพระองค์และความยินดีแห่งการกลับมีชีวิตใหม่ อาศัยความเอื้ออาทรความเป็นมิตรที่ดีของพี่น้องคริสตชน และของผู้อภิบาลที่ติดตามเสาะหาและไม่ทอดทิ้งพี่น้องที่อ่อนแอหรือหลงผิดไป **ให้เราภาวนา**

ประชาชน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ผู้ทรงพระทัยเมตตากรุณา ขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงสดับฟังคำวิงวอนของข้าพเจ้าทั้งหลาย โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับผลของธรรมล้ำลึกแห่งปีศาจ ซึ่งบังเกิดขึ้นทุกครั้งที่มีพิธีถวายสักการบูชาศักดิ์สิทธิ์ และดำรงอยู่กับข้าพเจ้าทั้งหลายเสมอไปด้วยเถิดทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

วันนี้เราฉลอง “การประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า ในพิธี บิปัง” เมื่อได้พบพระองค์แล้ว เราจะได้มีความยินดีสันติสุขและความหวัง และมีกำลังที่จะทำภารกิจของการเป็นพยานถึงพระองค์ด้วย “คำพูดและพฤติกรรม” ของผู้ที่จะพระองค์ได้และรู้ว่า อิศรภาพและความหวังที่มีเป็นผลมาจากการไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์ ทำที่ของการแบ่งปันจึงแสดงออกมาทางคำพูดและพฤติกรรมของผู้ยำเกรงพระเจ้า

3.1 ทำที่ของความพร้อมในการระลึกได้ และจดจำพระองค์

ดังนั้นเมื่อเราเห็นองค์พระเยซูเจ้าเป็นผู้ที่ให้แบบอย่างแห่งการแบ่งปัน โดยอาศัยชีวิตของพระองค์เอง เราคงจะต้องเปิดใจที่จะพยายามนำความคิดแห่งการเป็นผู้ติดตามพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริง พระองค์ทรงให้พระองค์เองแก่เรา เราจึงพร้อมที่จะแบ่งปันทุกอย่างด้วยแรงแห่งความชื่นชมยินดีของการได้รับประสบการณ์แห่งความสุข ความยินดีแห่งการฟื้นคืนชีพ แห่งชีวิตใหม่ที่พระเยซูเจ้าทรงมอบและให้เรา มีประสบการณ์นั้นด้วยตัวของเราเอง เมื่อเรารู้จักแบ่งปันเราจะพบกับพระองค์ในการแบ่งปันนั้นเสมอ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที)

ดังนั้นชีวิตของผู้ติดตามพระเจ้า ต้องเป็นชีวิตแห่งการให้ และแบ่งปันทุกครั้งที่เรามีโอกาส โดยเฉพาะข่าวดีเกี่ยวกับความรอด สิ่งนี้ต้องทำให้เราไม่เป็นสุขใจ ถ้าเราไม่นำข่าวดีของพระเยซูเจ้าไปสู่เพื่อนพี่น้อง อีกทั้งเราจะต้องสามารถนำความสว่าง ความร้อนรนมาสู่จิตใจของเรา เพื่อจะสามารถเห็น โดยสายตาแห่งความเชื่อ ว่า ขนบปิงและเหล่าองุ่นนั้น คือพระวรกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้า ซึ่งจะต้องเป็นแรงจูงใจให้เลียนแบบพระองค์

แนวทาง แบบที่ 2

อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลปีสกา ปี A

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาวันอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: พระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์

อาจเป็นไปได้ว่า การสื่อสารโดยทางสัญลักษณ์ (การเผาภาพหุ่น การมอบของขวัญการเคารพชง) จะมีประสิทธิภาพมากกว่าการสื่อด้วยคำพูดธรรมดา ในความเป็นจริงเราต้องการทั้งคำพูดและเครื่องหมายเพื่อสื่อสัมพันธ์ระหว่างกัน ในพระวรสารของวันนี้ สานุศิษย์ของพระเยซูเจ้าตอบสนองต่อพระวาจาของพระเจ้าในทั้งสองรูปแบบ “ดวงใจของเราไม่รู้สึกเร่าร้อนภายในดอกหรือ ขณะที่พระองค์ตรัสอธิบายพระคัมภีร์” และต่อเครื่องหมายของพระเจ้า (ศีลศักดิ์สิทธิ์) “พวกเขาจำพระองค์ได้ตอนบิปัง”

การเติบโตในความเชื่อเกิดขึ้นโดยอาศัยพระวาจาของพระเจ้า (ภาคแรกของมิสซา คือ การอ่านบทอ่านจากพระคัมภีร์ และการอธิบายพระวาจาในบทเทศน์) และบรรลุถึงความสำเร็จสมบูรณ์ในการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ อันเป็นเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์บ่งบอกถึงการเลี้ยงอาหารศักดิ์สิทธิ์คริสตชนสามารถรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า โดยยังไม่รู้จักพระองค์ในฐานะเป็นบุคคล ขอให้พิธีการบูชาของเราทุกวันอาทิตย์เป็นการพบปะส่วนตัวกับพระเยซูเจ้าทั้งในพระคัมภีร์และศีลศักดิ์สิทธิ์ (ศีลแห่งการบูชาขอบพระคุณ) เกิด

บทอ่านที่ 1 กจ 2 : 14,22-28

ตอนนี้เป็นบทเทศนาบทแรกใน 6 บทที่มีในหนังสือกิจการอัครสาวกบทเทศน์ทั้งหมดมีสาระสำคัญเกี่ยวกับสารสำหรับคริสตชน นั่นคือ “ด้วยการสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงทำลายความตายของเรา และเมื่อทรงกลับคืนชีพพระองค์ก็ทรงฟื้นฟูชีวิตใหม่ให้ พระเยซูเจ้าข้า เชิญเสด็จมาในพระสิริมงคล” (บทประกาศความเชื่อหลังเสกศีลฯ แบบที่สอง หรือที่ภาษาไทยฉบับทางการแปลไว้ดังนี้ “พระคริสตเจ้าได้สิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ ให้ข้าพเจ้าทั้งหลายปลอดภัยแล้ว โปรดช่วยด้วยเถิดพระเจ้าข้า”)

การอ้างถึงบทเพลงสดุดีที่ 16 ของนักบุญเปโตรทำให้เห็นอิสรภาพซึ่งพระศาสนจักรระยะแรกมีอยู่ในการใช้พระคัมภีร์ฉบับภาษาฮีบรูเพลงสดุดีบรรยายเกี่ยวกับพระเจ้าไว้ว่าทรงช่วยผู้เลือกสรรของพระองค์จากการทำลายนักบุญเปโตรประยุกต์ข้อความตอนนี้กับผู้เลือกสรรมา

ของพระเจ้าคือพระเยซูเจ้าขึ้นมาจากความตาย “ตามที่พระเป็นเจ้าได้ทรงกำหนดและทราบล่วงหน้าแล้ว”

บทอ่านที่ 2 1 ปต. 1 : 17 – 21

ผู้เขียนบรรยายการสิ้นพระชนม์ของพระคริสตเจ้าและผลบุญที่บันดาลความรอดแก่เรา อาศัยรูปแบบการฉลองปีศาจของชาวยิว “ในระหว่างการพนจรของท่านนี้ท่านได้รับการไถ่ถอน หลุดพ้นจากการมีชีวิตอยู่อย่างไร้ค่าอันสืบเนื่องมาจาก บรรพบุรุษของท่าน...ด้วยพรโลหิต อันประเสริฐดังเลือดลูกแกะ ไ้รมลทินและจุดค้างพริ้วของพระคริสตเจ้า...เพื่อให้ความเชื่อและความหวังของท่านจะได้ดำรงอยู่ในพระเป็นเจ้า”

พระวรสาร ลก. 24 : 13-35

(สำหรับบทธรรมาธิบาย ดู วันอาทิตย์ปีศาจและหัวข้อของมิสซาววันนี้) นี่เป็นเรื่องเล่าที่งดงามที่สุดเรื่องหนึ่งที่นักบุญลูกาได้เขียน และให้ความรู้ทางเทววิทยา (เกี่ยวกับพระเจ้า) มากมาย พระวาจาของพระเจ้าไม่ทำให้ “ใจของเรารู้สึกเร่าร้อนภายในดอกหรือ ” ทุกครั้งที่เราอ่านแบบร่างถึงพระวาจานั้นที่บ้านและฟังพระวาจานั้นในวัด การพบปะกับพระเยซูเจ้าในการบิปปิง (การฉลองศีลแห่งการบูชาขอบพระคุณ) ควรเปิดตาของเราให้มากกว่าเดิม “ข้าแต่พระเยซูเจ้าขอ โปรดตรัสอธิบายพระคัมภีร์แก่ข้าพเจ้า โปรดบันดาลให้จิตใจข้าพเจ้ารู้สึกเร่าร้อนด้วยเมื่อฟังพระวาจาของพระองค์” (บทร้องก่อนพระวรสาร)